

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/240/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213202292
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3213202292.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: N. D. R., a.s., so sídlom R., O. 1, R., zastúpený JUDr. H. L., advokátom so sídlom v R., U. G. R. X proti odporcovi G. W., trvale bytom L. XXX, t. č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Mgr. Andreou Rondošovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, o zaplatenie 50,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 30.januára 2014, č. k. 5C/69/2013-62 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Odporcovi ďalej uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 16,50 eur za zaplatený súdny poplatok a v sume 11,72 eur na trovách právneho zastúpenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh je podaný dôvodne, pretože odporca cestoval dopravným prostriedkom navrhovateľa bez cestovného lístka, a preto je povinný zaplatiť cestovné v sume 0,70 eur ako aj sankčnú úhradu vo výške 50 eur v zmysle čl. 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a čl. X Tarifý mestskej hromadnej dopravy v Bratislave. Na základe uvedeného súd návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur. Právne vec posúdil podľa § 760 a § 772 Občianskeho zákonníka, § 12 ods. 2 písm. b/, § 14 ods. 2 zákona č. 56/2012 o cestnej doprave v znení neskorších predpisov. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 11,72 eur, čo predstavuje 20 % z trov právneho zastúpenia, ktoré by mu patrili v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len vyhláška). Keďže hodnota tohto sporu neprevýšila sumu 500 eur, ide o drobný spor, a preto súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a znížil trovy konania a z uplatnenej sumy trov právneho zastúpenia 87,88 eur navrhovateľovi priznal iba sumu 11,72 eur, pretože navrhovateľom uplatnenú náhradu trov konania považoval za neprimeranú voči pohľadávke, keď uplatnené trovy právneho zastúpenia výrazne prevyšovali pohľadávku navrhovateľa. Navrhovateľovi by patrila náhrada trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie veci, podanie na súd) a režijné paušály k nim prináležiace + DPH) v celkovej výške 58,58 eur (2 x odmena 16,60 eur + 2 x paušál 7,81 eur + DPH 9,76 eur). Z uvedenej sumy považoval súd za primeranú náhradu trov právneho zastúpenia sumu 11,72 eur, ktorá predstavuje 20 % z trov právneho zastúpenia, pričom takáto výška trov právneho zastúpenia je primeraná aj s ohľadom na skutočnosť, že ide o zastupovanie navrhovateľa v rovnakých veciach a žaloby sú s výnimkou údajov

o odporcovi a čase a mieste cestovania totožné (tzv. formulárové). Okrem toho právnomu zástupcovi navrhovateľa v zmysle vyhlášky nepatrí odmena a režijný paušál za úkon označený ako pokus o zmier - výzva na zaplatenie. Tento úkon nie je úkonom v konaní, a preto ani trovy právneho zastúpenia pri tomto úkone nie sú trovami konania.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej časti o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže v danom prípade došlo k nesprávnej aplikácii ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa rozhodol o neprimeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania uplatnených v návrhu na začatie konania. Považoval za nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa ust. § 200ea O.s.p., neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú prax, najmä rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/32/2009 a sp. zn. 7Co/64/2009, ako aj dôvodovú správu k novele Občianskeho súdneho poriadku a zákon č. 384/2008 Z. z., účinný od 15.10.2008. Mal za to, že v rámci rozhodovacej činnosti súdu v zmysle ustálenej súdnej praxe je aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p. primeraná len v situácii, kedy suma náhrady trov konania viacnásobne prevyšuje sumu istiny, ktorá je predmetom konania, čo však v danej veci splnené nie je. Nakoľko uplatňované trovy konania neprekračujú niekoľkonásobne sumu istiny, a okrem súdneho poplatku predstavujú odmenu za právnu službu za minimálny počet úkonov, za ktoré je stanovená minimálna sadzba, prvostupňový súd nesprávne v rozhodnutí aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Vychádzajúc z uvedeného zároveň vyjadril názor, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v napadnutej časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho plynie záver, že účastníkom konania bola postupom súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom. Prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania, a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci za účelne uplatnené trovy konania považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu a minimálnu tarifnú odmenu za právne služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Poukázal na to, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa, v dôsledku čoho nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Okrem uvedeného samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si i primeranú časovú náročnosť. Uviedol, že právo účastníka nechať sa zastupovať advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch, a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktoré v bode 29 Preambuly deklaruje, že "neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy." Na podporu svojej argumentácie na záver spomenul uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/271/2009, v ktorom odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo na náhradu (okrem vlastne účelne vynaložených trov i) trov spojených s poskytnutím právnych služieb, ktoré mu v označenom spore poskytol splnomocnený advokát. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o povinnosti nahradiť trovy konania tak, že odporcu zaviazže povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu /vo výroku o náhrade trov konania/ bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti o náhrade trov konania v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie jeho správnosti uvádza:

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Citované ustanovenie umožňuje súdu v osobitných prípadoch nepriznať alebo znížiť trovy konania, resp. ich náhradu. Naproti ust. § 150 ods. 1 O.s.p., z ktorého pre súd takáto možnosť vyplýva iba vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p. je zákonom viazaná výlučne na splnenie dvoch podmienok. Prvou je skutočnosť, že ide o drobný spor a druhou, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania. Pri aplikácii ust. § 150 ods. 2 O.s.p. teda nie je potrebné skúmať pomery účastníkov konania.

V danej veci bola predmetom konania pohľadávka navrhovateľa na zaplatenie istiny vo výške 50,70 eur. V danom prípade teda ide o tzv. drobný spor, keď predmet konania nepresahuje výšku 1000 eur a zároveň nejde o vec uvedenú v ust. § 200ea ods. 2 O.s.p.. Tým je splnená jedna z dvoch podmienok pre využitie moderačného práva súdu v zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania.

Navrhovateľ, ktorý bol v merite úspešný a ktorému by podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania, si uplatnil trovy v celkovej výške 104,38 eur, z čoho zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania predstavoval 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia 87,88 eur. V pomere k predmetu konania - istine vo výške 50,70 eur tak uplatnené trovy konania navrhovateľa predstavujú 2-násobok sumy uplatnenej pohľadávky a v tomto zmysle sa preto aj odvolaciemu súdu javia ako neprimerané. Je pritom potrebné prihliadnuť nielen na trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní, ale ja na ostatné uplatnené trovy konania navrhovateľa, teda trovy spočívajúce v zaplatení súdneho poplatku za návrh. Citované ust. § 150 ods. 2 O.s.p. nijakým spôsobom nerozlišuje medzi trovami právneho zastúpenia a ostatnými trovami účastníka konania a hovorí len o trovách konania ako takých. Je nepochybné, že ak by chcel zákonodarca týmto spôsobom rozlišovať trovy konania účastníka, tak by priamo stanovil, že neprimeranosť sa skúma v pomere k predmetu konania len pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia účastníka. Okrem toho ust. § 150 ods. 2 O.s.p., rovnako ust. § 150 ods. 1 O.s.p. nezakotvuje moderačné právo súdu len vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia účastníka, ale k trovám konania účastníka ako takým, teda bez ohľadu na to, čím sú tvorené. Gramatický a logický výklad ust. § 150 ods. 2 O.s.p. takto podľa odvolacieho súdu vedie k tomu, že neprimeranosť v pomere k predmetu konania sa skúma pri účastníkom uplatnených celkových trovách konania a rovnako tak sa aj rozhodnutie súdu prvého stupňa o znížení/nepriznaní ich náhrady musí týkať celkových trov konania.

V danej veci preto odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že pre aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania boli splnené všetky zákonné podmienky. Miera zníženia náhrady trov konania navrhovateľa, uplatnená pri rozhodovaní súdom prvého stupňa, sa nejaví ako neprimeraná a odvolací súd sa s ňou stotožňuje.

Z uvedených dôvodov bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania, ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdené.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnil (§ 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.